

Stanowisko XV Walnego Zgromadzenia Wielkopolskiej Izby Rolniczej V kadencji z dnia 10.12.2018 r. w sprawie realizacji przepisów *Prawa łowieckiego*

Zgodnie z ustawą *Prawo łowieckie* izby rolnicze zostały włączone w proces wykonywania inwentaryzacji zwierząt oraz opiniowania:

- rocznych planów łowieckich sporządzanych przez dzierżawcę obwodu łowieckiego,
- wieloletnich łowieckich planów hodowlanych sporządzanych przez dyrektorów Regionalnych Dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe,
- wydzierżawiania obwodów łowieckich, na wniosek Polskiego Związku Łowieckiego,
- wypowiedzienia umów dzierżawy bez zachowania terminów wypowiedzenia przez wydzierżawiającego.

W związku z powyższym, w celu prawidłowego i rzetelnego wykonania wymienionych czynności, istnieje konieczność dostarczenia odpowiedniej wiedzy w tym zakresie przedstawicielom izb rolniczych. Dodatkowo konieczne jest również ustalenie procedur stosowanych przez strony zaangażowane w procesy ustawowe. Należy też skalkulować koszty administracyjne z tym związane.

Zwracamy się zatem do Ministra Środowiska o jak najszybsze podjęcie działań w wyżej wymienionych sprawach oraz organizację szkoleń dla izb rolniczych, które poprzez dostarczenie informacji i procedur ułatwią realizację przez samorząd rolniczy powierzonych mu w ustawie zadań.

Kolejnym bardzo niepokojącym tematem jest brak rozporządzenia wykonawczego związanego z szacowaniem szkód łowieckich. Od 1 października 2018 r. straciło moc uprzednio obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska regulujące przepisy w tym zakresie. Jest to sytuacja nieprawdopodobna. Szacowanie szkód jest określone w ustawie *Prawo łowieckie* i musi być realizowane. Natomiast bez rozporządzenia wykonawczego jest utrudnione lub wręcz niemożliwe.

Wzywamy do natychmiastowego ukończenia opracowywania tych przepisów oraz ich opublikowania. W naszym odczuciu niewystarczające i karygodne jest sugerowanie przez Ministra Środowiska posługiwania się przy szacowaniu zasadami zawartymi w rozporządzeniu z 8 marca 2010 r., które już nie obowiązuje. Należy zauważyć, że cały proces kształtowania prawa łowieckiego był i jest bardzo chaotyczny, prowadzi do dezinformacji wynikającej z częstych zmian ustawy (zamieszanie kwietniowe), bezcelowych wydatków na przeszkolenie sołtysów i pracowników gmin. Brak jest nawiązania wystarczającej współpracy podległych ministrowi służb dyrekcji Lasów Państwowych i regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska.

Wielkopolska Izba Rolnicza cały czas postuluje o włączenie przedstawicieli izb rolniczych do całego procesu szacowania szkód łowieckich, a nie tylko do procedury odwoławczej. W obecnie proponowanych zapisach dotyczących szacowania szkód łowieckich, gdy szacują je przedstawiciele dzierżawcy lub zarządcy, a nie gmin, nie uwzględniono udziału przedstawicieli izby rolniczej. Osłabia to pozycję rolników w konfrontacji z szacującymi szkodę myśliwymi, gdyż nie zawsze są zorientowani w przepisach. Obecność przedstawicieli izby na pewno wzmocni merytorycznie proces szacowania szkód i uczyni go bardziej

obiektywnym. Może równocześnie pomóc myśliwym w wytłumaczeniu zasad szacowania poszkodowanym rolnikom.

W związku z ciągłym kształtowaniem się przepisów łowieckich Wielkopolska Izba Rolnicza wnioskuję również o:

1. Wykreślenie z propozycji zmian w szczegółowych zasadach szacowania szkód łowieckich zapisu o zgłaszaniu szkody w terminie uzależnionym od powstania szkody. Zgłaszanie szkody powinno być uzależnione od stwierdzenia, zauważenia szkody, a nie od jej powstania. Nie jest możliwe ciągłe obserwowanie pól pod kątem powstania szkód, szczególnie gdy są one oddalone od gospodarstwa lub w okresie późno jesienno-zimowym.
2. Wprowadzenie zapisu w przepisach dotyczących szacowania szkód łowieckich tak, by wypłata odszkodowania odbywała się do 30 dni od podpisania ostatecznego protokołu szacowania, niezależnie od złożenia odwołania. W przypadku wstrzymania wypłaty po złożeniu odwołania od wyników szacowania, wypłata odszkodowania może bardzo przesunąć się w czasie, co jest niezmiernie niekorzystne dla rolników. Przy szacowaniu szkód przez zarządców lub dzierżawców obwodów bardzo trudno jest założyć, że wyszacują szkodę z niekorzyścią dla siebie, tym bardziej, że udział przedstawiciela ODR nie jest konieczny.
3. Niezwłoczne ograniczenie populacji dzików do zakładanej ilości 1 sztuki na 1.000 ha, a nie do 2027 roku. Okres ten jest zbyt długi, co przełoży się na brak skuteczności w walce z ASF.
4. Uwzględnienie w przepisach dotyczących odszkodowań za szkody łowieckie muflonów. Populacja tych zwierząt jest coraz większa i sytuacja ta powoduje coraz więcej strat w rolnictwie.
5. Uwzględnienie przy wyznaczaniu i dzierżawie obwodów łowieckich następujących zasad:
 - powierzchnia obwodu łowieckiego wynosi 3 tys. ha z tolerancją maksymalnie 10%,
 - do wyżej wymienionych powierzchni przypisanych jest 25 myśliwych,
 - zlikwidowanie dotychczasowych OHZ (przy Zarządzie Głównym PZŁ, Zarządach Okręgowych PZŁ, nadleśnictwach i innych) i utworzenie na terenie każdego z 49 Zarządów Okręgowych PZŁ jednego jednoobwodowego OHZ (do 3 tys. ha).
6. Wprowadzenie odpowiedzialności ustawowej nadleśniczych za rzetelne przeprowadzenie inwentaryzacji zwierząt, na podstawie których uchwalane są wieloletnie łowieckie plany hodowlane i realizowane są roczne plany odstrzału zwierzyny.